

REZULTATI RAZPISA ZA NAJBOLJŠI SONET

Literarni klub L'etažer Gimnazije Vič je letos razpisal natečaj za najboljši sonet – z željo prevetrili dijaške literarne trende in razvneti mladostniško ustvarjalnost. Na natečaj smo priklicali 39 sonetov in 2 sonetna venca.

Vsem sodelujočim se zahvaljujemo za sodelovanje, predvsem pa čestitamo za ustvarjalnost. Bili smo prijetno presenečeni nad zanimanjem za to pesniško obliko ter umetniško vrednostjo prispelih sonetov; tudi v prihodnje želimo še veliko kreativnosti. Strokovno šestčlansko komisijo, ki je prispevke ovrednotila, so sestavljali profesorji Marjetka Krapež, Tanja Šket, Edin Saračević ter Marko Močnik in študentki primerjalne književnosti Laura Repovš ter Katarina Rakušček. Pet izbranih nagrajencev je komisijo prepričalo s svojo izrazno močjo, jezikovno dovršenostjo in ritmično občutljivostjo.

1. GREGA ULEN: SKOZI SOLZO SE IZBOČIŠ V VEČNOST (Gimnazija Vič)

Sonet z izbranim jezikom in gladko izbrušeno tematiko gotovo seže bralcu oziroma poslušalcu tudi v njegov najgloblji kotiček in ga prevetri.

V tkanino stvarnosti te všije Kloto;
razraščáš se in poročíš z nočjo.
S sebe ostrgaš vse neparne koščke
in odkruške spraviš v pesmi, slike, srca.

Brusiš se v oklepu tujca. Skelijo
te poljubi časa, z ljubeznimi
se zvežeš vase, v minljivost se vkleneš.
Medla strast postaja tvoja giljotina.

Plavaš v jantarju; oči, premočene
od tišine, upiraš v tujčevo zrcalo.
Nekoč si z vek oblizneš bleščice solz

in uzreš črepinje svoje gole duše.
Neznanca v sebi utopiš v pozabo –
z njim razparaš tudi šiv resnice.

2. NINA PELKO: FENIKSOV LET (Gimnazija Kranj)

Poleg tega, da v sonetu beseda lepo teče, je avtorica občutljivo uspela v pesem ujeti človekovo nemoč nad težo spomina, ki se neprestano hrani z njegovo šibkostjo – z minljivim.

Kot le lahko prefinjen feniks leta,
ovihke ostre vode obletava,
tako spomin v misli mi priplava,
solzam odprta tam je pot zakleta.

Ko moč njegova vsa mu je odvzeta,
nemirna njega temna je postava.
Predano on v globino sam odtava,
v vetrove hladne duše je odeta.

Mi rana se pogledu vda že znanem,
krik bridke groze mi nemoč oznanja,
ti vlečeš me k počitku vse preranem.

Občutenj težkih eho me preganja,
ko strt potonil v svetu je neznanem,
na dnu toplino spet lahko le sanja.

3. MIHA STERLE: USPEH ČLOVEŠKO JABOLKO SKUŠNJAVE (Gimnazija Vič)
Sonet preseneča z zrelim pomislekom glede osmišljanja človekovega življenja. Na zatožno klop posede njegov pohlep po boljšem, krčevito zagnanost in slepoto za dušo.

Uspeh človeško jabolko skušnjave,
izvirni greh se z' njega prek izliva,
in vedno znova človek nanj priliva
trpljenje svoje vedno sveže.

Zakaj človeška duša žene nas,
po stvareh, katere nam dobit' je nemogoče,
zakaj vedno več, kot dosegljivo je, se ji zahoče,
zakaj le to opojnost ona ustvarja v nas?

Saj vendar zdi se, da poraz
potrebnejši je duši kakor zmaga,
saj le ta temna sraga človeku v gibanje pomaga!

In polni leska, blišča kot topaz
zaženemo se v nov dan, polna elana je bisaga,
dokler človek pod krepelom težkim časa ne omaga.

4. ROK KAJZER NAGODE: KVINTESENCA EKSISTENCE (Gimnazija Vič)
Sonet je del sonetnega venca, kar je gotovo velik pesniški izziv. Navdušuje s še vsem mladim ljubezenskim zanosom.

Z naravo zrastle si, sinja svetinja,
kot listi jeseni z dreves odletijo,
zlat sijaj rumenkast za sabo pustijo,
nature sestava ti si, boginja.

Pomlad, prebujenje nasmeh razgrinja,
vznikli cvetovi življenje zbudijo,

ptice, živali, glas, zrak prepojijo,
na topel prihod poletja spominja.

Ostanki navdiha daljne davnine
kot prah sprani od jesenskega dežja,
prerod v oblikah zime ne mine.

Snežna idila, gor teh veličine,
bitje človeško, ljubezni življenja
ep poje ti pesnik z megle višine.

5. ANŽE JUNKAR: PREVARA (Gimnazija Bežigrad)

Sonet, ki ima le na prvi pogled enostavno ljubezensko tematiko, na svojevrsten način – pod krinko povsem preprostega jezika – obesi vprašaj nad pristnostjo in zvestobo, na kar iskrena narava ljubezni ni pripravljena.

Ko roka roke zadnjič se dotakne,
kot da cel svet pred mano se ustavi,
nihče na to človeka ne pripravi,
ko le ljubezen čas lahko premakne.

Radost prehitro se lahko izmakne,
težko nam ubežati je težavi,
bolečina v naši ni naravi,
ko dekle pred poljubom se umakne.

Vse skupaj, kot da je bila prevara,
prevečkrat zvita je bila kot presta,
nič več nazaj ljubezni ne pričara.

Če le ostala zmeraj bi mi zvesta,
zamere skrila bi lahko omara,
postala ona moja bi nevesta.

Med prispelimi soneti jih je več izstopalo – poleg nagrajenih si posebno pozornost zasluži še vsaj 6 sonetov, za katere se je komisija odločila, da jih pohvali. V napisanih sonetih so prepričljivo ubesedili samosvoj pesniški svet.

1. DANIEL DOZ: SAMOTNA ŽALOST (Znanstveni licej Franceta Prešerna)
2. MIHA MUŽIČ: MIROVANJE (Gimnazija Vič)
3. ŽAN ZUPAN: ZA SONET BI PRAVO TEMO SI IZBRAL (Gimnazija Bežigrad)
4. ANJA ERBEŽNIK: KAJ ČE SE PRELIJEM ČEZ TVOJE PLATNO (Gimnazija Vič)

5. FILIP KOPRIVEC: GRAD (Gimnazija Vič)

6. NEŽA LUPŠINA: SAMO NEKAJ NAMA JE SKUPNO NA DUŠI (Gimnazija Vič)